

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 stycznia 2020 r. Sprint logistyka (...) Spółka akcyjna spółka komandytowa w S. wniosła przeciwko A. L. o zapłatę kwoty 8469,96 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 21 listopada 2019 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powódka wskazała, iż na mocy łączącej strony umowy, pozwana została zobowiązana do wykonywania na rzecz powódki zadania polegającego na pozyskiwaniu klientów i realizacji zadań spedycyjnych. Wobec wykonania umowy w rażąco niedbały sposób, powódka poniosła szkodę w postaci utraty klientów i zleceń spedycyjnych ponosząc przy tym koszt wypłaconych rekompensat stanowiący szkodę powódki.

Nakazem zapłaty z dnia 17 marca 2020 r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Szczecin-Centrum w Szczecinie w X Wydziale Gospodarczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut spełnienia świadczenia, potrącenia wzajemnych wierzytelności oraz przedawnienia roszczenia.

W toku procesu strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska. Powódka sprecyzowała, że podstawę roszczeń powódki stanowi art. 471 – 472 k.c., ew. 415 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 18 czerwca 2018 r. pozwana A. L., w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, zawarła z powódką (...) spółką akcyjną spółką komandytową w S. umowę, przedmiotem której było zlecenie przez powódkę (zwaną w umowie zleceniodawcą) pozwanej (zwaną w umowie zleceniobiorcą) zadań polegających na pozyskiwaniu przez pozwaną klientów i realizacji zadań spedycyjnych (§1 umowy).

Strony w § 2 umowy ustaliły, że powódka wg własnego uznania wyposaży pozwaną w niezbędne narzędzia pracy, które pozostaną własnością powódki. W przypadku rozwiązania umowy pozwana zobowiązana została do ich zwrotu w terminie, w jakim umowa ulega rozwiązaniu.

Zgodnie z § 3 umowy pozwanej przysługiwało wynagrodzenie w postaci:

- a) 2033 PLN - za reprezentowanie powódki w kontaktach ze zleceniodawcami, ich pozyskiwanie oraz wykonywanie innych czynności mających na celu nawiązanie relacji biznesowych za każdy pełen miesiąc kalendarzowy;
- b) 30% marży zrealizowanej przez zleceniobiorcę w danym miesiącu rozliczeniowym wg dat rozładunku;
- c) 5% brutto marży zrealizowanej przez osoby, które zostały zrekrutowane do zespołu przez pozwaną. Warunkiem wypłaty było uzyskanie przez taką osobę marży na minimalnym miesięcznym poziomie w kwocie 10 000 PLN. Wypłata naliczana jest przez okres dwóch lat pracy każdej osoby opisanej w tym punkcie.

Wskazane w § 3 punkt 1 podpunkt a i b niniejszej umowy wynagrodzenie powiększane było o obowiązujący podatek VAT

Marża rozumiana była jako różnica pomiędzy frachtem klienta a frachtem przewoźnika, skorygowana o odpisy aktualizujące w wartości faktury w kwocie netto, której przeterminowanie przekroczy więcej niż 60 dni. Marżę koryguje się także dodatkowo w przypadku otrzymania płatności (od klienta lub ubezpieczyciela), która została wcześniej skorygowana ujemnie.

Wynagrodzenie płatne było na podstawie prawidłowej faktury zleceniobiorcy. Termin płatności wynosił 7 dni od otrzymania faktury przez powódkę.

Strony postanowiły, że pozwana przedstawiać będzie powódce fakturę rozliczającą każdorazowo miesiąc kalendarzowy według dat rozładunku. Faktura musi być przesłana do zleceniodawcy do 5 dnia każdego miesiąca (§3 ust. 5).

Zgodnie z § 4 ust. 2 umowy pozwana była zobowiązana do przestrzegania wszelkich zasad dotyczących bezpieczeństwa wynikających ze zbioru zarządzeń, przyjętych praktyk branżowych, polskiego prawa przewozowego, Konwencji CMR i innym przepisów prawa.

Pozwana z wykształcenia jest logistyką, faktycznie jest spedytorem międzynarodowym, ukończyła stosowny kurs i wymagane egzaminy na spedytora u swojego pierwszego pracodawcy. Przedmiot działalności gospodarczej pozwanej w (...) jest ujęty jako „inna działalność firm transportowych i śródlądowych”. W takim charakterze pozwana nawiązała współpracę z powódką. Pozwana nie występowała o licencję spedytora, z uwagi na to, że licencję i ubezpieczenie spedytora posiadała powódka. Pozwana organizując zlecenia spedycyjne działała na rzecz i w imieniu powódki.

W toku współpracy stron pozwana świadczyła swoje usługi w oddziale powódki w Ł.. Współpraca stron polegała na realizacji przez pozwaną w charakterze spedytora zleceń spedycyjnych. Pozwana realizowała wszystkie czynności spedytorów, miała taki sam zakres zadań jak spedytorzy zatrudnieni u powódki i pracowała tak, jak spedytorzy. Do obowiązków pozwanej należało nawiązywanie relacji z klientami, pobieranie zleceń spedycyjnych od tych klientów bądź też przez giełdy transportowe, aby je z zyskiem odsprzedać podwykonawcom. Do obowiązków pozwanej należało także pozyskiwanie klientów, ładunków, nawiązywanie kontaktów, a następnie sprzedaż tych ładunków do przewoźników, którzy te ładunki wykonują. Pozwana od początku organizowała proces przewozu, korzystała z komunikatorów (...), rozmawiała z przewoźnikami, negocjowała wysokość wynagrodzenia. Pozwana organizowała przewozy, uczestniczyła w tych czynnościach, sprawdzała pozycję auta, czas, kiedy towar będzie dostarczony, wykonywała czynności spedytora. Uczestniczyła w procesie przewozu przesyłek, organizowała ten proces. Średnio pozwana wypracowywała zysk na poziomie 15 tys. euro netto miesięcznie.

Pozwana posiadała ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Pozwana pobierała zlecenia spedycyjne i sprzedawała podwykonawcom powódki, następnie te zlecenia wprowadzała do systemu informatycznego powódki S.. Na tej podstawie sporządzano raporty wyniku planowanego, a wynagrodzenie w było wypłacane w oparciu o wynik planowany.

Jeżeli chodzi o wyniki pozwana była w pierwszej dziesiątce wśród ok. 80 spedytorów powódki, którzy wypracowali najlepszy wynik. Była tytułowana jako „team leader” i od początku miałam pozyskiwać swój zespół osób, które miały zajmować się tym samym. Powódka była zadowolona z pozwanej. Ze względu na bardzo dobre wyniki pozwanej, powyżej przeciętnych, w toku współpracy stron powódka kierowała do pozwanej na kilkutygodniowe szkolenia osoby do przyuczenia do zawodu spedytora, w jaki sposób pozyskiwać zlecenia od klienta, nawiązywać relację z klientami. Pozwana była w czołówce jeśli chodzi o planowaną marżę. 70% marży pobierała powódka, a pozwana 30% marży.

Wysokość wynagrodzenia pozwanej była ustalana na podstawie wyników wskazanych w systemie na poziomie 30% kwoty netto, wraz z wynagrodzeniem podstawowym. Na tej podstawie pozwana wystawiała faktury, które powódka po akceptacji przez przedstawiciela powódki w osobie Ł. S. w całości opłacała. Wynagrodzenie powódka wypłacała pozwanej niezależnie od tego, czy klient zapłacił powódce za zlecenie.

W toku współpracy stron zdarzały się sytuacje, że powódka była obciążana przez swoich zleceniodawców notami obciążeniowymi, które powódka po weryfikacji opłacała. Praktyka stron wyglądała w ten sposób, że spedytor, który popełnił błąd, partycypował w kosztach wynikających z noty, co było indywidualnie ustalane ze spedytorem. Wysokość kwoty wynikającej z noty obciążeniowej wpływała na wynagrodzenie spedytora, który popełnił błąd, gdyż wynik planowany spedytora pomniejszany był wówczas o kwotę tej noty. Pierwsze noty obciążeniowe związane ze zleceniami

spedycyjnymi realizowanymi przez pozwaną pojawiły się po około kilku miesiącach współpracy stron. W razie wystawienia na powódkę not, których koszty pozwana akceptowała z uwagi na popełnione przez siebie błędy, jej wynagrodzenie było pomniejszane o 30 % wartości kwoty ujętej w notcie, co oznaczało, że pozwana partycypowała w kosztach not na poziomie 30% ich wartości.

Następnie w czerwcu 2019 r. pozwana za 3 - dniowym okresem wypowiedzenia wypowiedziała umowę powódce, z uwagi na nawiązanie współpracy z innym, konkurencyjnym podmiotem na korzystniejszych dla siebie warunkach. W ostatnim dniu współpracy pozwana wystawiła fakturę, którą powódka opłaciła. Po rozwiązaniu umowy dostęp do systemu i skrzynki e-mail został pozwanej przez powódkę zablokowany.

Dowód:

- umowa z dnia 18 czerwca 2018 r. k. 25;
- zeznania świadka Ł. S. k. 266-268, 285;
- zeznania pozwanej A. L. k. 286-288.

Za pośrednictwem pozwanej, powódka zawarła szereg zleceń spedycyjnych:

Dnia 21 czerwca 2018 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie od (...) & Co .KG, przedmiotem którego był transport ładunku na trasie I. (Niemcy)- K. (Niemcy)- N. (Niemcy), w dniach 22 czerwca 2018 r. – 25 czerwca 2018 r. wysokość frachtu ustalono na kwotę 400 EUR.

Zlecenie zostało wykonane prawidłowo, pozwana zawarła zlecenie z tzw. „skontem”, wobec czego po upływie 60 dni od terminu płatności, zleceniodawca pomniejszył należne powódce wynagrodzenie o kwotę 14,40 EUR.

Dnia 22 czerwca 2018 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie transportowe od (...), przedmiotem którego był przewóz ładunku na trasie T. (Niemcy)- N.-G. w dniach 25 czerwca 2018 r. – 26 czerwca 2018 r.. Załadunek nastąpił o godz. 14:00 (...), zaś rozładunek w godz. 8:00-12:00 (...), wysokość frachtu ustalono na kwotę 700 EUR.

Zlecenie zostało wykonane terminowo, jednakże zleceniodawca obciążył powódkę karą w wysokości 20 EUR za nieprzesłanie oryginałów dokumentów w określonym terminie.

Dnia 24 sierpnia 2018 r. pozwana zleciła (...) sp. z o.o. wykonanie przewozu ładunku na trasie B. (Niemcy)- B. (Niemcy) w dniach 29 sierpnia 2018 r.- 29 sierpnia 2018 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 420 EUR.

Zlecenie zostało odwołane przez zleceniodawcę, wobec czego pozwana odwołała zlecenie, w momencie gdy przewoźnik znajdował się w miejscu załadunku. Przewoźnik obciążył powódkę kwotą 50 EUR.

Dnia 27 sierpnia 2018 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie transportowe od (...) T. P., którego przedmiotem był transport ładunku na trasie F. (Niemcy)- W. (Niemcy) w dniach 27 sierpnia 2018 r.- 28 sierpnia 2018 r., załadunek nastąpił o godz. 14:00 (...), zaś rozładunek o godz. 5:00 (...). Wysokość frachtu ustalono na kwotę 1500 EUR.

Pozwana sporządziła zlecenie, które zakładało załadunek w dniu 28 sierpnia 2018 r. o godz. 8:00 i rozładunek w dniu 29 sierpnia 2018 r. o godz. 4:00. Z uwagi na opóźnienie zleceniodawca obciążył powódkę karą w wysokości 700 EUR, potrącając ww. kwotę z należnym wynagrodzeniem.

Dnia 28 sierpnia 2018 r. zlecenie spedycyjne nr (...), zleceniobiorcą którego była spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., zaś zlecenie dotyczyło transportu ładunku a trasie M. (Francja) – V. (Francja) w dniach 29 sierpnia 2018 r. – 30 sierpnia 2018 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 1100 EUR.

Zlecenie nie doszło do skutku, wobec wskazania przez pozwaną terminu załadunku w dniu 30 sierpnia 2018 r. i rozładunku w dniu 31 sierpnia 2018 r., a więc po terminie wskazanym w zleceniu. Przewoźnik obciążył powódkę kwotą 100 EUR netto, w korespondencji e-mail, pozwana oświadczyła, iż „bierze to na siebie”;

Dnia 19 września 2018 r. pozwana przyjęła od (...) Transport zlecenie przewozu ładunku na trasie B. (Niemcy)- R. (Niemcy) w dniach 20 września 2018 r.- 21 września 2018 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 700 EUR. Rozładunek nastąpić miał o godz. 11:00 z oznaczeniem (...). Pozwana sporządziła zlecenie w ramach którego załadunek i rozładunek nastąpić miał dnia 21 września 2018 r. W związku z opóźnieniem w wykonaniu zlecenia, zleceniodawca obciążył powódkę karą w kwocie 560 EUR, którą potrącił z należnego powódce wynagrodzenia.

Dnia 25 września 2018 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie transportowe od eds (...), przedmiotem którego był transport ładunku na trasie A. (Niemcy)- W. (Niemcy) w dniach 25 września 2018 r.- 26 września 2018 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 1000 EUR, rozładunek nastąpić miał między godzina 6:00-7:00.

W trakcie rozmowy z przewoźnikiem, przewoźnik zasygnalizował pozwanej, iż nie będzie w stanie podstawić się na rozładunek wcześniej niż na godz. 14:00.

Wobec opóźnienia w rozładunku, zleceniodawca obciążył powódkę karą w kwocie (...),56 EUR.

Dnia 21 września 2018 r. pozwana zleciła (...) sp. z o.o. wykonanie umowy przewozu na trasie H. (Francja) – V. (Francja) w dniach 26 września 2018 r. – 27 września 2018 r. wysokość frachtu ustalono na kwotę 900 EUR.

Zlecenie zostało opatrzone numerem (...) i zostało nadpisane przez system powódki, w istocie zlecenie dotyczyło zlecenia przewoźnikowi (...) i dotyczyło transportu na trasie S. I. (Niemcy)- B. (Niemcy).

Zlecenie zostało odwołane przez zleceniodawcę, podczas gdy przewoźnik dotarł na miejsce załadunku, wobec czego obciążył powódkę kwotą 50 EUR.

Dnia 14 września 2018 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie transportowe od (...), przedmiotem którego był transport ładunku na trasie W. (Niemcy)- B. (Niemcy) w dniu 14 września 2018 r. wysokość frachtu ustalono na kwotę 1000 EUR.

Zlecenie zostało wykonane prawidłowo, jednakże pozwana nie odnotowała w systemie zleceniodawcy statusu zlecenia, wobec czego przewoźnik obciążył powódkę karą w kwocie 20 EUR.

Dnia 27 września 2018 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie od (...), przedmiotem którego był transport ładunku na trasie B. (Niemcy)- B. (Niemcy) w dniach 27 września 2018 r.- 28 września 2018 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 800 EUR.

Pozwana nie podstawiła pojazdu na załadunek, wobec czego zorganizowano transport zastępczy, obciążając powódkę kwotą 400 EUR tytułem różnicy w wysokości frachtu.

Pozwana przyjęła do wykonania od (...) SA w L. zlecenie przedmiotem którego był transport ładunku na trasie M.-L. B. (Francja) – C. de F. (F.) w dniach 16 października 2018 r. – 10 października 2018 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 1200 EUR.

Zlecenie zostało wykonane, jednakże zleceniodawca obciążył powódkę kwotą 150 EUR., wobec nieprzesłania kompletu dokumentów w okresie 24 godzin od rozładunku, którą potrącił przez zapłatę frachtu pomniejszonego o 150 EUR;

Dnia 23 października 2018 r. pozwana zleciła P. A. G. B. wykonanie umowy przewozu na trasie B. (Niemcy)- B. (Niemcy), w dniach 24 października 2018 r.- 25 października 2018 r. wysokość frachtu ustalono na kwotę 525 EUR.

Zleceniodawca odwołał zlecenie, podczas gdy przewoźnik dojechał na miejsce załadunku, wobec czego obciążył powódkę karą w wysokości 50 EUR.

Dnia 17 grudnia 2018 r. pozwana przyjęła od D.& Kling zlecenie transportowe przedmiotem którego był transport ładunku na trasie S. (Niemcy)- E. (Niemcy) w dniach 18 grudnia 2018 r.- 19 grudnia 2018 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 730 EUR.

Pozwana nie podstawiła pojazdu na miejsce ładunku, wobec czego nadawca obciążył powódkę kwotą 120 EUR tytułem różnicy między ustaloną wysokością frachtu a kwotą transportu zastępczego.

Dnia 4 stycznia 2019 r. zlecenie spedycyjne nr (...), zleceniobiorcą którego była spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C., zaś zlecenie dotyczyło transportu ładunku na trasie N. (Niemcy)- L. (Niemcy) w dniach 7 stycznia 2019 r. – 8 stycznia 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 875 EUR netto.

Zlecenie nie doszło do skutku- zostało anulowane przez zleceniodawcę, pozwana ustaliła z przewoźnikiem kwotę obciążenia w wysokości 50 EUR, wobec czego przewoźnik wystawił na rzecz powódki notę obciążeniową nr 04/01/2019 na kwotę 215,07 zł.

Dnia 31 stycznia 2019 r. pozwana przyjęła od (...) zlecenie, przedmiotem którego był transport ładunku na trasie S. (Niemcy)- F. (Francja) w dniach 1 lutego 2019 r.- 4 lutego 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 800 EUR.

Zlecenie zostało wykonane prawidłowo, jednakże przewoźnik obciążył powódkę karą w wysokości 15 EUR za niedokonanie w zakreślonym czasie zgłoszenia zlecenia w systemie.

Dnia 31 stycznia 2019 r. pozwana przyjęła od (...) zlecenie, przedmiotem którego był transport ładunku na trasie R. (...) - B. (...) w dniach 4 lutego 2019 r.- 5 lutego 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 400 EUR.

Pozwana nie przekazała zlecenia do wykonania żadnemu przewoźnikowi, wobec czego zleceniodawca skorzystał z transportu zastępczego, obciążając powódkę kwota 50 EUR, stanowiącą różnicę ustalonego frachtu.

Dnia 6 marca 2019 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie, przedmiotem którego był transport ładunku na trasie M. (Niemcy)- A. (Francja) w dniach 15 marca 2019 r. – 18 marca 2019 r. załadunek nastąpić miał w godz. 7:00-11:30, zaś rozładunek został oznaczony na godz. 9:00 (fix), tj. w nieprzekraczalnym terminie i porze. W treści zlecenia transportowego, pozwana jako godzinę załadunku wskazała godz. 9:00, zaś jako godzinę rozładunku godz. 11:00. Z tytułu opóźnienia w rozładunku, zleceniodawca obciążył powódkę kwotą 200 EUR, dokonując potrącenia z należnego powódce wynagrodzenia.

Dnia 7 marca 2019 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie od B. Transport (...), przedmiotem którego był transport ładunku na trasie A. (Niemcy)- S. (Niemcy) w dniach 8 marca 2019 r.- 11 marca 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 650 EUR.

Zlecenie zostało wykonane prawidłowo, jednakże przewoźnik obciążył powódkę kwotą 25 EUR wobec niezgłoszenia przez pozwaną statusu zlecenia w systemie przewoźnika wbrew treści zlecenia,

Dnia 18 marca 2019 r. pozwana zleciła (...) B. T., wykonanie przewozu ładunku na trasie C. (Niemcy)- A. (Niemcy) w dniach 18 marca 2019 r.,- 19 marca 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 860 EUR.

Zleceniodawca odwołał zlecenie, jednakże przewoźnik dojechał na miejsce załadunku, wobec czego pozwana zagwarantowała przewoźnikowi rekompensatę w kwocie 80 EUR.

Dnia 21 marca 2019 r. pozwana przyjęła zlecenie transportowe od (...). Przedmiotem zlecenia był transport ładunku na trasie B. (Niemcy)- N. (Niemcy) w dniach 22 marca 2019 r.- 25 marca 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 650 EUR załadunek nastąpić miał o godz. 10:00, zaś rozładunek o godz. 8:00. Transport zlecono spółce (...), która

przystąpiła do wykonania zlecenia, jednakże pozwana znalazła przewoźnika, który mógłby podstawić się o godzinę wcześniej na załadunek, pozwana wycofała zlecenie, przekazując je innemu przewoźnikowi - (...) Transport P. S.. Wobec cofnięcia zlecenia, pierwotny przewoźnik (...) Transport V. G., obciążył powódkę kwotą 215 EUR.

Dnia 4 kwietnia 2019 r. pozwana przyjęła do wykonania usługę przewozu od B. transport (...), przedmiotem której był transport ładunku na trasie K. (Niemcy)- G. (Niemcy), w dniach 4 kwietnia 2019 r.- 5 kwietnia 2019 r. wysokość frachtu ustalono na kwotę 650 EUR.

Zleceniodawca obciążył powódkę karą w wysokości 25 EUR zgodnie z treścią zlecenia wobec niedopełnienia przez pozwaną obowiązków- zgłoszenia statusu w systemie przewoźnika.

Dnia 5 kwietnia 2019 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie od D. T., przedmiotem którego był transport ładunku na trasie K. (Niemcy)- C. (Francja) w dniach 8 kwietnia 2019 r.- 9 kwietnia 2019 r., załadunek nastąpić miał o godz. 7:00-15:00, zaś rozładunek o godz. 9:00 (...), wysokość frachtu ustalono na kwotę (...) EUR.

Zlecenie zostało wykonane prawidłowo, jednakże pozwana nie zamieściła statusu zlecenia w systemie zleceniodawcy, wobec czego obciążył powódkę karą w wysokości 15 EUR.

Dnia 15 kwietnia 2019 r. pozwana przyjęła do wykonania od Rock (...) Log, 2 zlecenia, przedmiotem których był transport na trasie K. (Niemcy)- B. (Niemcy) w dniach 16 kwietnia 2019r.- 17 kwietnia 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 680 EUR oraz na trasie K. (Niemcy)- U. (Niemcy) wysokość frachtu ustalono na kwotę 760 EUR.

W dniu załadunku pozwana anulowała oba zlecenia, wobec czego nadawca obciążył powódkę karą w wysokości 200 EUR, za zlecenie zgodnie z warunkami zlecenia.

Dnia 15 kwietnia 2019 r. pozwana przyjęła od (...)R.O zlecenie transportowe, przedmiotem którego był transport ładunku na trasie G. (Belgia)- S.-S. (Niemcy) w dniach 16 kwietnia 2019 r.- 17 kwietnia 2019 r., załadunek nastąpić miał o godz. 14:00 (...), zaś rozładunek o godz. 12:00 wysokość frachtu ustalano na kwotę 440 EUR.

Zlecenie nie zostało wykonane przez powódkę, albowiem pojazd powódki nie był w stanie stawić się w wyznaczonym miejscu i czasie, wobec czego zleceniodawca wezwał pozwaną do znalezienia innego pojazdu mogącego podjąć ładunek, czyniąc w tym kierunku również własne poszukiwania. Wobec konieczności skorzystania z transportu zastępczego, zleceniodawca obciążył powódkę kosztem transportu zastępczego w kwocie 560 EUR.

Dnia 3 czerwca 2019 r. pozwana przyjęła do wykonania zlecenie transportowe od D. M., przedmiotem którego był transport ładunku na trasie H. (Niemcy)- K. (Niemcy) w dniach 4 czerwca 2019 r.- 5 czerwca 2019 r., wysokość frachtu ustalono na kwotę 600 EUR.

Zlecenie zostało wykonane prawidłowo, jednakże pozwana nie zamieściła statusu zlecenia w systemie zleceniodawcy, wobec czego obciążył powódkę karą w wysokości 25 EUR.

Akceptowane przez pozwaną noty obciążeniowe powódka odejmowała od wyniku pozwanej, który następnie był podstawą do wypłaty wynagrodzenia w wysokości 30% marży.

Wyrokiem z dnia 11 września 2019 r. sąd zasądził od powódki kwotę 3000 EUR, z tytułu transportu zastępczego w związku z niewykonaniem zlecenia przewozu na trasie L. (Niemcy) scweinfurtu (Niemcy) w dniach 13-14 grudnia 2018 r. Pozwana kwestionowała notę, gdyż w korespondencji stron wykasowano zdanie, w którym pozwana zlecenia nie przyjęła. Pozwana nie wiedziała o wytoczeniu powództwa.

Dowód:

- zlecenie z dnia 4 stycznia 2019 r. k. 26;

- wydruk rozmowy komunikatora trans k. 27;
- nota obciążeniowa, oświadczenie o potrąceniu i faktura VAT k. 28-30;
- zlecenie z dnia 28 lutego 2018 r. k. 31;
- faktura VAT k. 32;
- korespondencja e-mail k. 33;
- nota obciążeniowa wraz z potwierdzeniem przelewu k. 34-35;
- zlecenie k. 36;
- pismo z dnia 22 stycznia 2019 r., z oświadczeniem o potrąceniu k. 37;
- nota obciążeniowa, faktura VAT i potwierdzenie przelewu k. 38-40;
- zlecenie z dnia 6 marca 2019 r. k. 41;
- zlecenie Sprint k. 42;
- korespondencja e-mail, nota obciążeniowa oświadczenie o potrąceniu oraz potwierdzenie przelewu k. 43-47;
- zlecenie z dnia 21 marca 2019 r. k. 48;
- zlecenie (...) Transport V. G. „storno” k. 49;
- zlecenie S. k. 50;
- nota obciążeniowa wraz z potwierdzeniem przelewu k. 51-52;
- zlecenie z dnia 17 grudnia 2018 r. k. 53;
- faktura VAT k. 54;
- nota obciążeniowa wraz z korespondencją e-mail k. 55-56;
- potwierdzenie przelewu wraz z fakturą VAT k. 57-58;
- zlecenia z dnia 15 kwietnia 2019 r. k. 59-60, 65-66;
- noty obciążeniowe k. 61, 67;
- korespondencja e-mail k. 63, 68;
- wydruk – zarządzenie dotyczące obowiązków operacyjnych k. 62;
- potwierdzenie przelewu k. 64, 69;
- zlecenie z dnia 19 września 2019 r. k. 70;
- zlecenie Sprint k. 71;
- wydruk rozmowy komunikatora TRANS k. 72-75;
- nota obciążeniowa z potwierdzeniem przelewu k. 75-76;

- zlecenie z dnia 25 września 2018 r. k. 77-78;
- zlecenie Sprint k. 79;
- wydruk rozmowy wraz z korespondencją e-mail k. 80-81;
- nota obciążeniowa k. 82;
- zlecenie z dnia 27 sierpnia 2018 r. k. 83;
- zlecenie Sprint k. 84;
- nota obciążeniowa, faktura VAT i potwierdzenie przelewu k. 85-87;
- zlecenie z dnia 15 kwietnia 2019 r. k. 88-90;
- korespondencja e-mail k. 91-92;
- nota obciążeniowa k. 93, 97-98;
- zlecenie z dnia 30 maja 2019 r. k. 94;
- list przewozowy k. 94;
- oświadczenie o potrąceniu wraz z potwierdzeniem przelewu k. 95-96;
- zlecenie z dnia 31 stycznia 2019 r. k. 99;
- nota obciążeniowa k. 100;
- oświadczenie o potrąceniu z potwierdzeniem przelewu k. 101-102;
- faktura VAT k. 103;
- zlecenie z dnia 31 stycznia 2019 r. k. 104;
- nota obciążeniowa, oświadczenie o potrąceniu i potwierdzenie przelewu k. 105-108;
- zlecenie z dnia 7 marca 2019 r. k. 109-110;
- nota obciążeniowa k. 111;
- potwierdzenie przelewu i faktura VAT k. 112-113;
- zlecenie z dnia 18 marca 2019 r. k. 114;
- nota obciążeniowa k. 115, 121, 122;
- korespondencja e-mail k. 116;
- oświadczenie o potrąceniu k. 117-120;
- zlecenie z dnia 4 kwietnia 2019 r. k. 123-124;
- nota obciążeniowa k. 125;
- potwierdzenie przelewu wraz z fakturą VAT k. 126-127;

- zlecenie z dnia 5 kwietnia 2019 r. k. 128;
- nota obciążeniowa k. 129;
- oświadczenie o potrąceniu k. 130;
- zlecenie z dnia 3 czerwca 2019 r. k. 131-132;
- nota obciążeniowa k. 133;
- potwierdzenie przelewu k. 134;
- zlecenie z dnia 21 czerwca 2018 r. k. 135-137;
- faktura VAT k. 138;
- potwierdzenie przelewu k. 139;
- zlecenie z dnia 22 czerwca 2018 r. k. 140;
- nota obciążeniowa k. 141;
- potwierdzenie przelewu z oświadczeniem o potrąceniu k. 142-143;
- faktura VAT k. 144;
- zlecenie z dnia 24 sierpnia 2018 r. k. 145;
- nota obciążeniowa k. 146;
- korespondencja e-mail k. 147;
- zlecenie z dnia 21 września 2018 r. k. 153;
- faktura VAT k. 149;
- korespondencja e-mail k. 150-151;
- potwierdzenie przelewu k. 152;
- zlecenie z dnia 23 października 2018 r. k. 154;
- nota obciążeniowa k. 155;
- korespondencja e-mail k. 156-157;
- zlecenie z dnia 14 września 2018 r. k. 158;
- nota obciążeniowa k. 158a.;
- potwierdzenie przelewu i oświadczenie o potrąceniu k. 159-160;
- faktura VAT k. 161;
- korespondencja e-mail k. 162-169;
- wyrok z dnia 11 września 2019 r. k. 170-175;

- zlecenie z dnia 27 września 2018 r. k. 176-177;
- nota obciążeniowa k. 178-179;
- korespondencja e-mail k. 180-181;
- potwierdzenie przelewu k. 182;
- faktura VAT k. 183;
- zrzut ekranu systemu S. k. 252-301;
- potwierdzenia przelewów k. 198-209;
- korespondencja e-mail k. 302-307;
- zeznania świadka Ł. S. k. 266-268, 285;
- zeznania pozwanej A. L. k. 286-288;

Pismem z dnia 7 listopada 2019 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty w terminie 7 dni, łącznej kwoty (...),40 EUR, tytułem odszkodowania stanowiącego zwrot kosztów poniesionych przez powódkę w związku z działaniami pozwanej charakteryzującymi się w ocenie powódki rażącym niedbalstwem.

Dowód:

- pismo z dnia 7 listopada 2019 r. k. 184-185;

Wiadomością e-mail z dnia 17 listopada 2019 r. pozwana zakwestionowała wezwanie do zapłaty, podnosząc zarzut potrącenia wierzycelności powódki z wynagrodzenia pozwanej. Nadto pozwana podniosła iż nie łączy jej z powódką żadna umowa, jak i w momencie wystawienia noty. Pozwana podniosła również, iż powódka zalega pozwanej z wypłatą wynagrodzenia za czerwiec.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 17 listopada 2019 r. k. 186;

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie, Sąd oparł się w pierwszym rzędzie na treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów prywatnych (art. 245 k.p.c.), których autentyczności strony nie kwestionowały, częściowo wyciągając odmienne wnioski. Na zeznaniach świadka Ł. S. Sąd bazował w zakresie, w jakim znajdowały one potwierdzenie w materiale dowodowym z dokumentów lub bezspornych twierdzeniach stron, z uwagi na niepamięć świadka co do poszczególnych zleceń, co do których pozwana miała dopuścić się uchybień. Czym innym jest natomiast ocena prawna faktów, o których zeznał. Świadek potwierdził przy tym, że pozwana była spedytorem powódki, wykonywała wszystkie czynności związane ze świadczeniem usług spedycyjnych jak pozostali spedytorzy. Jako w całości szczerze i prawdziwie sąd ocenił zeznania pozwanej, sąd nie znalazł podstaw do zdyskredytowania jej zeznań, co do charakteru współpracy z powódką korespondowały one w pełni z zeznaniami ww. świadka powódki.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego przyjąć należało, że współpraca pomiędzy stronami oparta była na podstawie umowy spedycji, o której mowa w art. 794 § 1 k.c. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy spedycji jest zobowiązanie się spedytora, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, albo do wysłania, albo do odbioru przesyłki na zlecenie klienta albo wykonanie innych usług związanych z jej przewozem. Usługi spedycyjne mają

zatem zasadniczo charakter fachowej pomocy w obsłudze przewozu towarowego. Powódka, podobnie jak pozwana, w zakresie swoich obowiązków miała zorganizować przewóz na wskazanych trasach, sama jednak zleconych przewozów nie wykonywała. Pozwana uczestniczyła w całym procesie zorganizowania przewozów, zgodnie z ustalonym stanem faktycznym wykonywała wszelkie czynności spedycyjne w rozumieniu art. 794 § 1 k.c. W toku współpracy stron w sposób niebudzący wątpliwości traktowana była jako spedytor i tak jak spedytor, na tych samych zasadach co pozostali spedytorzy zatrudnieni u powódki. Sąd nie podziela stanowiska, że wymagane było w okolicznościach sprawy posiadanie przez pozwaną licencji i ubezpieczenia OC spedytora, aby jej czynności w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zakwalifikować do umowy spedycji. Ustalony w toku postępowania zakres obowiązków pozwanej prowadzi do wniosku, że pozwana faktycznie wykonywała czynności spedytora, ponadto legitymuje się stosownym dla spedytora wykształceniem, kwalifikacjami i doświadczeniem, logicznie przy tym wyjaśniła przyczyny, z powodu których posiadanie licencji spedytora w ramach współpracy stron nie było wymagane – gdyż takową posiadała powódka. Z kolei w myśl § 2 wskazanego przepisu spedytor może występować w imieniu własnym albo w imieniu dającego zlecenie. Pozwana tymczasem występowała nie w imieniu własnym, a powódki. Pozwaną w świetle ustalonego stanu faktycznego należy przy tym traktować jako dalszego spedytora powódki. Zgodnie zaś z art. 799 k.c. spedytor jest odpowiedzialny za przewoźników i dalszych spedytorów, którymi posługuje się przy wykonaniu zlecenia, chyba że nie ponosi winy w wyborze.

W rozpoznawanej sprawie powódka na podstawie art. 471 k.c. dochodziła od pozwanej zapłaty roszczeń odszkodowawczych w związku z zapłatą not obciążeniowych za zlecenia, przy których uczestniczyła pozwana. Podstawą roszczeń powódki o zapłatę kwoty dochodzonej pozwem, stanowiącej koszt not, jakimi powódka została obciążona, jest art. 471 k.c., zgodnie z którym dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Zasadny okazał się przy tym zarzut przedawnienia roszczeń dochodzonych pozwem, albowiem art. 803 § 1 k.c. stanowi, że roszczenia z umowy spedycji przedawniają się z upływem roku. Termin przedawnienia zaczyna biec: w wypadku roszczeń z tytułu uszkodzenia lub ubytku przesyłki - od dnia dostarczenia przesyłki; w wypadku całkowitej utraty przesyłki lub jej dostarczenia z opóźnieniem - od dnia, w którym przesyłka miała być dostarczona; we wszystkich innych wypadkach - od dnia wykonania zlecenia (§ 2).

Z kolei zgodnie z art. 804 k.c. roszczenia przysługujące spedytorowi przeciwko przewoźnikom i dalszym spedytorom, którymi się posługiwał przy przewozie przesyłki, przedawniają się z upływem ***sześciu miesięcy*** od dnia, kiedy spedytor naprawił szkodę, albo od dnia, kiedy wytoczono przeciwko niemu powództwo. Przepis ten stosuje się odpowiednio do wymienionych roszczeń ***między osobami, którymi spedytor posługiwał się przy przewozie przesyłki***.

Pozwaną należy traktować jako spedytora / dalszego spedytora, względnie osobę, którą powódka (spedytor) posługiwała się przy przewozie przesyłki. Powód nie wykazał, czy i kiedy naprawił szkodę, tj. kiedy opłacił noty, przy czym pozwana część not akceptowała w ten sposób, że pomniejszono ich wartość od wyniku pozwanej. Nie wykazał, kiedy wytoczono przeciwko niemu powództwo (wyrok sądu niemieckiego pochodzi z września 2019 r.). Z uwagi na powyższe, należy przyjąć, że roszczenia odszkodowawcze dochodzone pozwem uległy przedawnieniu z uwagi na upływ półrocznego terminu przedawnienia (zlecenia realizowane były od czerwca 2018 do czerwca 2019 r.). Wnosząc powództwo do tut. sądu w dniu 2 stycznia 2020 roku powód nie przerwał biegu terminu przedawnienia swoich roszczeń, które uległy przedawnieniu w 2018 - 2019 roku.

Sąd zauważa przy tym, że w toku współpracy stron utrwalony był mechanizm partycypowania przez pozwaną w karach – notach, jakimi była obciążona powódka. Pozwana wartość noty miała odliczaną od wyniku, strony proporcjonalnie partycypowały w zysku/marży, jak i w kosztach not (70% powódka, 30% pozwana). Obecnie powódka dochodzi od pozwanej, po zakończeniu współpracy, pozostałej wartości not obciążeniowych, wbrew dotychczasowej praktyki w tym zakresie w przedsiębiorstwie powódki i przyjętym zwyczajom, stosowanych nie tylko względem pozwanej, ale także pozostałych spedytorów. W ocenie sądu takie działanie powódki, po ustaniu współpracy stron, jest w istocie reakcją

(retorsją) na wypowiedzenie umowy przez pozwaną i nawiązanie współpracy z konkurencyjnym podmiotem. Przez to należy ocenić je jako sprzeczne z dobrymi obyczajami kupieckimi, które nie zasługuje na ochronę (art. 5 k.c.).

W ocenie sądu powódka poza faktem, że została obciążona notami, nie wykazała również zgodnie z regułą rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.), że noty, jakimi została obciążona powstały z winy pozwanej, a nawet czy obciążenie nimi powódki (typu niedostarczenie oryginałów dokumentów w określonym terminie) było zasadne w świetle nie tylko poszczególnych zleceń, ale również postanowień Konwencji CMR. Pozwana kategorycznie również sprzeciwiła się jakimkolwiek swoim uchybieniom, w związku z wyrokiem zasądającym wobec powódki kwoty 3000 euro.

Natomiast pozwana wykazała, że swoje zobowiązania wykonywała z należyłą starannością, o czym świadczy choćby fakt, że pod koniec współpracy stron kierowano do niej przyszłych spedytatorów na przeszkolenie. Przy czym w razie akceptacji kosztów wynikających z noty – zgodnie z przyjętą praktyką i obowiązującym zwyczajem w przedsiębiorstwie powódki była ona odliczana od wyniku, a jej wynagrodzenie również proporcjonalnie pomniejszane. Pozwana zatem z tych not jest już niejako „rozliczona”.

W związku z powyższym Sąd oddalił żądanie pozwu w całości, w tym żądanie powódki zwrotu kosztów procesu od pozwanej .

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)